

ΓΡΑΦΕΙΟΝ τῆς 'Εστίας ἐν τῇ ὁδῷ Παρθεναγωγείου, ἀριθ. 14 (παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου).

ΕΣΤΙΑ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

Ἐκδοθὲν ὑπὸ τοῦ ἐν Παρίσι τοῖς Συλλόγου πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν ἑλλ. σπουδῶν

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΔ'. — ΑΡΙΘ 704

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΗ ΔΙΑΔΕΞΙΣ — ΟΠΛΑ ΑΝΕΥ ΚΡΟ-
ΤΟΥ ΚΑΙ ΑΝΕΥ ΚΑΠΝΟΥ ὑπὸ τῆς Α. Υ. τοῦ πρί-
κιπος διαδόχου τῆς Σαξονίας Μάινινγεν Βερνάρδου.
ΧΡΟΝΙΚΑ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΟΥ ΘΕΩΝΟΣ — Ο
ΠΑΠΟΥΛΑΚΗΣ ὑπὸ Χαραλάμπους Ἀννίνου.

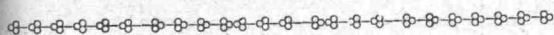
ΧΑΡΑΛΛΟΣ Ο ΗΓΕΜΩΝ ΤΩΝ ΒΑΡΙΑΓΩΝ: διήγη-
μα ὑπὸ Κλ. Ραγκαβῆ.

Η ΜΗΔΕΝΙΣΤΡΙΑ: διήγημα.

ΠΕΡΙ ΤΗΝ ΓΗΝ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ: Λογικὴ τῶν παιδιῶν.

Πλὴν τοῦ μυθιστορήματος τοῦ ΑΛΦΟΝ-
ΣΟΥ ΔΩΔΕ

ΦΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΡΙΣΛΕΡ

τοῦ ὁποίου ἡ δημοσίευσίς ἀρχεται ἀπὸ τοῦ
προσεχοῦς φύλλου τῆς 'Εστίας, θὰ δημο-
σιευθῶσιν εἰς ἀμέσως προσεχῇ φύλλα ἐν ἄλ-
λοις καὶ τὰ ἐξῆς:

ΟΙ ΠΟΙΗΤΑΙ ΤΗΣ ΕΠΤΑΝΗΣΟΥ — ΚΑΛΒΟΣ

Ο ΖΑΚΥΝΘΙΟΣ ὑπὸ Κωστῆ Παλαμᾶ,

Η ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ (μετὰ σειρᾶς

μικρῶν εἰκόνων) ὑπὸ Διμ. Κακλαμάνου,

Η ΠΟΛΙΣ ΒΡΙΝΔΙΖΙ ὑπὸ Α. Μηλιαράκη,

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΘΕΣΣΑΛΙΑΝ ὑπὸ Θεμ. Ν. Φι-
λαδελφείως,

ΜΑΡΙΑ Η ΠΕΝΤΑΓΙΩΤΙΣΣΑ ὑπὸ Ἀνδρ. Καρ-
καθίτσα,

ΑΓΡΟΤΙΚΑΙ ΔΙΗΓΗΣΕΙΣ: 'Ο φονιάς—Ζωὴ εὐ-
τυχισμένη, ὑπὸ Γεωργίου Δροσίνης.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς 'Εστίας ἐνδίδουσα εἰς
τὴν πολλαχόθεν ἐκδηλωθεῖσαν ἐπιθυμίαν δέ-
χεται κατ' ἐξαίρεσιν ἐγγραφὰς ἐξαμήνου συν-
δρομῆς ἀρχομένης ἀπὸ τῆς 1ης ἰουλίου καὶ
ληγουσῆς τὴν 31 δεκεμβρίου 1889, ἐπὶ τι-
μήματι φρ. 6 ἐν τῷ Ἐσωτερικῷ καὶ φρ. 10
ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ. Παρέχει δὲ καὶ εἰς τοὺς
νέους συνδρομητὰς τοὺς οὕτω ἐγγραφομένους,
εἰς τὸ ἡμῖς τῆς ὀρισμένης τιμῆς αὐ-
τῶν, τὴν Πεντακοθήκην τῆς Γυναικείας

Καλλονῆς πρὸς φρ. 4 ἐν Ἀθήναις, φρ. 5
ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ, καὶ
Γεωγραφίαν τῆς Ἀργολέδος καὶ Κο-
ρινθίας ὑπὸ Α. Μηλιαράκη πρὸς φρ. 2 ἐν
Ἀθήναις καὶ φρ. 2,50 ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ
ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ (μετὰ τῶν ταχυδρομικῶν).

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΟΤΕΧΝΙΑ

Ὁ φιλόμυθος ἀγωνοθέτης κ. Χ. Ν. Φιλαδελφεὺς ἐδή-
λωσε πρὸς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν Ὀλυμπίων ὅτι χορηγεῖ
ἐκ νέου χιλιόδραχμον γέρας, ὅπως προκηρυχθῇ δεύτε-
ρος λυρικός ποιητικὸς ἀγών. Πρὸς τοῦτο ἡ τῶν Ὀλυμ-
πίων ἐπιτροπὴ θέλει δημοσιεύσῃ προσεχῶς σχετικὴν
προκήρυξιν, ὀρίζουσα ὡς ὅριον παραδόσεως τῶν χειρο-
γράφων τὴν 31 δεκεμβρίου 1889.

Ἐκ τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου
ἐξεδόθη τὸ 40ν τεῦχος τοῦ Corpus Juris Civilis ὑπὸ
Ἡλ. Διακοπούλου. Περιέχει τὰ σπουδαιότατα κεφάλαια
περὶ ἐνεχέρων, υποθήκης, καὶ περὶ ἀγορανομικοῦ
διατάγματος, ἥτοι τὸ 20ν καὶ 21ον βιβλίον τῶν
Πανδεκτῶν. Τιμᾶται δραχ. 1.

Ἐκ τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου
ἐξεδόθη τὸ 10ν τεῦχος τοῦ «Μικροῦ θησαυροῦ τῆς ἐλ-
ληνικῆς γλώσσης» ἥτοι τοῦ ἐπιτόμου ἑλληνικοῦ Λε-
ξικοῦ ὑπὸ Α. Ν. Γιάνναρη, Ὑφηγητοῦ τῶν Ἑλληνι-
κῶν γραμμάτων ἐν τῷ ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ. Εἰς τὸ
τεῦχος τοῦτο ἀποπερατοῦται τὸ στοιχεῖον Κ.

Ἐξεδόθη πρό τινας εἰς ἴδιον τεῦχος ὑπὸ τοῦ κ. Γ. Κα-
λοσυγούρου ἐν Κερκύρᾳ δημοτικὴ διδασκαλία περὶ Ἑθνικῆς
γλώσσης καὶ Ἑθνικῆς ἱστορίας, ἥτις ἀνεγνώσθη ἐν τῇ
«Διδακτικῇ ἀδελφότητι Προδῶ». Ἐκ τῆς διδασκαλίας
ταύτης, ἣν χαρακτηρίζει ἐν τῇ ἀπλότητι τῆς ἐκφράσεως
χάρis ὕφους οὐχὶ ἡ τυχοῦσα, ἀποσπῶμεν τὸ μέρος ἐκεῖνο
ἐν τῷ ὁποίῳ δ. κ. Καλοσυγούρος διατρίβει περὶ τὸ ζήτημα
τῆς ἀπλουστερίας καὶ ζωντανῆς γλώτσης καὶ ἐν τῷ γραπτῷ
λόγῳ.

«... Βεβαίως ἐνοήσατε, Κύριοι, ὅτι προσπαθῶ νὰ δώσω
εἰς τὸν λόγον μου τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν ἀπλότητα τῆς φυ-
σικῆς ὁμιλίας, ὅτι προσπαθῶ νὰ ὁμιλήσω μὲ γλώσσαν ζων-
τανήν, μὲ τὴν γλώσσαν ἐκείνην, ἡ ὁποία μόνη, κατὰ τὴν
γνώμην μου, ἔπρεπε νὰ ᾖ καὶ εἰς τὸν γραπτὸν λόγον τὸ
ὄργανον τῆς μεταδόσεως τῶν ιδεῶν καὶ αἰσθημάτων εἰς τὴν
κοινωνίαν. Δὲν εἶναι βέβαια τοῦ παρόντος νὰ ἀναπτύξω τὰς
ιδέας μου περὶ τοῦ σπουδαιωτάτου τούτου ζητήματος, τὸ
ὁποῖον μὲ πολλὴν ἀγαλλίαν τῆς ψυχῆς μας καὶ ἐγὼ καὶ
ἄλλοι ὁμόφρονές μου βλέπομεν ὅτι ἀρχίζει νὰ ἀνακινῆται
ἀπὸ ἄνδρας, ὅσον ἐξόχους, τὸσον θερμούς ὑπερμάχους τοῦ
φωτισμοῦ· οὕτε ἔχω σκοπὸν νὰ ἐπικρίνω κανένα, καὶ πολὺ
ὀλιγώτερον ἀξιότιμα πρόσωπα, τὰ ὁποῖα ὁμίλησαν πρό ἐμοῦ
μὲ τὸ σύνθημα ὕψος τῶν λογίων εἰς προηγουμένας ἐσπέρας,
ἀλλὰ τολμῶ πρῶτος νὰ υποβάλλω ρητὴν πρότασιν νὰ γίνεται
χρήσις γλώττης ἀπλουστερίας, μὲ τὴν πεποιθήσιν, ὅτι μόνον
τοιουτοτρόπως δύναται νὰ πραγματοποιηθῇ ὁ ἀγαθὸς σκοπὸς
τοῦ Συλλόγου, μόνον τοιουτοτρόπως ἡ ἐνέργειά του θὰ δυ-
νηθῇ νὰ καρποφορήσῃ, ἄλλως, ὅχι μόνον μάταιος θὰ ᾖ καὶ ὁ
κόπος, ἀλλὰ καὶ ἀποτόμως ἀντιθέτος πρὸς τὴν ιδέαν τῆς
δημοτικῆς διδασκαλίας, ἡ ὁποία ἀποκλείει ἀπολύτως τὴν
ἐπίδειξιν, καὶ, ἂς μὴ διστάσωμεν νὰ εἰπωμεν τὴν ἀλήθειαν,
περίγελος σχεδὸν τοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος προσκαλεῖται καὶ προσ-